

ARBITRALE BESLISSING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE REIZEN TE BRUSSEL

zitting van 14 februari 2017

Inzake:

Dhr. A , wonende te xxx

Eiser,

persoonlijk ter zitting aanwezig

Tegen:

RB, met zetel te XXX, met ondernemingsnummer XXX, licentienummer XXX.

Verweerster,

ter zitting vertegenwoordigd door dhr. B,

hebben ondergetekenden:

De heer XXX, jurist, voorzitter van deze zitting
Mevrouw XXX; vertegenwoordigster van de verbruikers-organisaties;
Mevrouw XXX; vertegenwoordigster van de verbruikers-organisaties;
Mevrouw XXX; vertegenwoordigster van de reissector;
Mevrouw XXX; vertegenwoordigster van de reissector;

die ten deze allen woonst hebben gekozen op de zetel van de Geschillencommissie Reizen.

allen in hun hoedanigheid van scheidsrechters van de Geschillencommissie Reizen, met zetel City Atrium, Vooruitgangstraat 50, 1210 Brussel;

bijgestaan door mevrouw XXX in haar hoedanigheid van griffier;

volgende arbitrale sententie geveld:

Wat de rechtspleging betreft:

Gezien de artikelen 1676 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek;
Gezien het door eiseres ondertekend vragenformulier, ter griffie ontvangen op 03/11/2016 - waarmee de Geschillencommissie Reizen werd gevat;
Gezien het proceduredossier dat, zoals aanvankelijk gewenst door partijen, op regelmatige wijze werd samengesteld in de Nederlandse taal;
Gezien de dossiers en de besluiten van partijen alsook de door hen neergelegde stukken;
Gezien het akkoord van partijen betreffende de arbitrale procedure;
Gezien de oproeping van partijen om te verschijnen op de zitting van 14.02.2017;
Gezien het onderzoek van de zaak, mondeling doorgevoerd ter zitting van 14.02.2017;

SA2017-0010

Uit de door partijen neergelegde dossiers blijkt dat eiser bij verweerster voor 4 p. een reis naar Turkije, Bodrum boekte van 16/09/2016 tot 30/09/2016, met verblijf in hotel A 5*, all-in, met een Platinum annulerings- verzekering, voor de totale prijs van 3.742,14€.

Derhalve werd een reiscontract afgesloten in de zin van art. 1 van de wet van 16.2.1994 reiscontractenwet.

Uit een eerste onderzoek is gebleken dat het arbitraal college bevoegd is om van onderhavig geschil kennis te nemen.

Ter zitting verschenen partijen zoals hierboven aangegeven.

Wat de grond van de zaak betreft:

I. De Feiten:

Eiser boekte bij verweerster voor 4 p. een reis naar Turkije, Bodrum, van 16/09/2016 tot 30/09/2016, met verblijf in hotel A 5*, all-in, met een Platinum annulerings- verzekering, voor de totale prijs van 3.742,14€.

Op de factuur staan de vluchten en vluchten vermeld onder voorbehoud van wijziging alsook de tussenstops.

Eiser A ging niet akkoord met de vluchtwijziging met tussenstops en eiste van RB aanvankelijk directe vluchten, zoniet een korting.

In meerdere berichten laat RB eiser A hierop, met verwijzing ook naar de reisvoorwaarden op haar website, weten dat vluchten steeds onder voorbehoud vermeld staan; dat reisdagen niet als verblijfsdagen geteld worden; dat geen andere vlucht kan aangeboden worden; dat geen financiële tegemoetkoming kan gegeven worden; dat de onder voorbehoud vermelde vluchten geen essentieel punt van het reiscontract (art 13 reiscontractenwet) uitmaken.

Kort voor vertrek laat eiser A verweerster weten dat medereiziger B niet mee op reis kan omdat hij een closure moet schrijven op de universiteit, met vraag of er via de Platinumverzekering terugbetaling kan bekomen worden. Verweerster RB verwijst eiser A meteen naar de verzekeraar Westservice. De verzekeraar laat eiser A weten dat – in tegenstelling tot herexamens – voor het schrijven van een closure er geen tussenkomst van de verzekering kan zijn.

Eiser klaagt er uiteindelijk over dat hij een reis met directe vluchten had geboekt en niet met tussenstops en dat hem een reisverzekering werd verkocht die uiteindelijk niet tussenkwam voor het risico waarvoor ze aangegaan was en vordert 1236,6€ schadevergoeding voor:

B: 900€ verloren reis + 35,88€ verzekeringspremie
B, C, A: 3x100,06€ (64,28€ verloren vakantiedag + 35,88€ reisverz.)

II. Beoordeling:

Eiser boekte bij verweerster voor 4 p. een reis naar Turkije, Bodrum, van 16/09/2016 tot 30/09/2016, met verblijf in hotel A 5*, all-in, inclusief een Platinum annulerings- verzekering, voor de totale prijs van 3.742,14€.

Op de factuur staan de vluchten en vluchten vermeld onder voorbehoud van wijziging alsook de tussenstops.

Eiser A ging niet akkoord met de vluchtwijziging met tussenstops en eiste van RB aanvankelijk directe vluchten, zo niet een korting.

RB wees eiser A er op dat vluchten steeds onder voorbehoud vermeld staan; dat reisdagen niet als verblijfsdagen geteld worden en dat dus geen financiële tegemoetkoming kan gegeven worden.

Eiser houdt voor dat hij ingevolge de gewijzigde vluchten met tussenstops aanzienlijk wat vakantietijd verloor.

In besluiten dd.31.01.2017 stelt verweerster uiteindelijk dat het bedrag van 256,50€ een correcte vergoeding is voor de door eiser geleden ongemakken – bedrag waar het arbitraal college zich na rijp beraad kan bij aansluiten.

Eiser, die de annuleringsverzekering nota bene voor de vier reizigers in casu onderschreef, toont nergens aan dat hij die annuleringsverzekering voor 4 personen uitdrukkelijk en specifiek afsloot met het oog op het risico dat B op de universiteit een "closure moest schrijven". Niet alleen zijn de 3 overige reizigers kennelijk geen universiteitsstudent, maar bovendien kan in het op de universiteit moeten schrijven van een closure, in tegenstelling tot herexamens, verzekering-technisch immers moeilijk een onzeker en ongewenst verzekeringsrisico gezien worden.

Dat de 3 overige reizigers hun annuleringsverzekering uiteindelijk niet nodig hebben gehad, geeft eiser overigens helemaal geen grond om de hiervoor betaalde premies terug te eisen.

Met betrekking tot de in het reiscontract onderschreven inbegrepen annuleringsverzekering moet worden vastgesteld dat eiser, die nergens aantoont dat hier een verkeerde toepassing zou gemaakt zijn van de artikelen en voorwaarden van deze inclusieve annuleringsverzekering, geen enkel bewijs aanbrengt dat verweerster een fout of tekortkoming zou hebben begaan in de uitvoering en/of annulering van het reiscontract.

Aldus moet worden vastgesteld dat de vordering van eiser slechts gegrond is ten beloop van 256,50€ en voor het meer gevorderde moet afgewezen worden.

OM DEZE REDENEN

het arbitraal college

Wijzende op tegenspraak,

Verklaart zich bevoegd om kennis te nemen van de vordering;

Verklaart de vordering toelaatbaar en gegrond in volgende mate;

Veroordeelt verweerster RB tot betaling aan eiser van 256,50€ schadevergoeding;

Wijst het meer gevorderde af als ongegrond;

Aldus uitgesproken met unanimititeit van stemmen te Brussel op 14/02/2017